

nestres obertes, que és, entre nosaltres, el primer manament de l'higiene, no és un fet habitual.

EL PABELLO DE TIPUS CORRENT A AMERICA

El tipus de pabelló de sales per 20 i 30 llits, amb ventilació corrent, a Amèrica està absolutament arreconat. Adhuc on les sales són de grosses dimensions, hi ha la tendència de dividir-les en compartiments per mitjà de mànepares de vidres a fi que els casos puguin ésser classificats i aïllats. L'Hospital de la Universitat Wanderbilt a Nashville, Tennessee, és el tipus de nou hospital que respon a les exigències de la ciència moderna. En ell les sales generals amb capacitat per 30 llits, estan disposades com segueix: infermeria general amb 16 llits dividits en quatre cubículs oberts, de quatre llits cada u, i els 14 llits restants estan arranats en cambres de 4, 2 i 1 llits. El Dr. Winford Smith, de la Escola de Medicina Johns Hopkins, de Baltimore, a qui es deu la iniciativa d'aquesta disposició, advoca per l'establiment de sales de 12.20 metres d'amplària per tal que els llits puguin posar-se en angles rectes amb les finestres per evitar que la llum vagi directament als ulls dels malalts i perquè aquesta amplària és també beneficiosa pels pisos més baixos destinats a altres serveis.

PROVISIO DE CAMBRES PRIVADES

Hi ha també hospitals, com el de Henry Ford, a Detroit, per 400 llits, i el de la Quinta Avinguda, New York City, per 420 llits—aquest és

potser el millor hospital que existeix avui al món —que tenen exclusivament cambres individuals, però cal dir que són les excepcions, car el més corrent és fer a cada hospital un pabelló de cambres privades per malalts, de pagament. Un bon exemple d'això es pot veure en el Mount Sinai Hospital, de New York City, que fou construït sota la direcció del Dr. Goldwater, amb capacitat per 131 malalts, i que materialitza gairebé totes les millors idees que actualment regeixen per aquesta classe d'edificis. El tipus de pabelló de poca alçària està abandonat en els centres urbans, on la majoria d'hospitals estan necessàriament instalats.

L'ALÇARIA AMB RELACIO A LA CONCENTRACIO

El nou Hospital Presbiterià de Columbia, a New York City, tindrà una alçària de 15 pisos; el de la Quinta Avinguda en té 10; el de Sant Lluc, a Chicago, en té 19, i àdhuc en espais comparativament poc densos, no és rar trobar-ne de sis pisos. Ço no depèn solament del valor del terreny, sinó que està lligat ensems a la organització dels serveis. Els americans són ferm partidaris de la concentració, i les edificacions verticals són millor condicionades als ascensors i canalitzacions i tot l'equipament mecànic dels temps actuals, que no pas les edificacions exteses, de tipus horitzontal, on el personal ha de caminar llargues distàncies i les canalitzacions, la calefacció, la refrigeració i els serveis de drenatge són menys concentrats i eficients.

L'ascensor juga una part important en la vida americana moderna, i, tant en els hospitals, com en els altres edificis, les escales són relegades a